

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ

*Αν θές ἀληθινὰ νὰ δοξασθῇς
Καὶ πράγματι γὰ νὰ μᾶς ὠφελῇς
Ὁ ἴδιος 'ς τὰ σωστὰ νὰ ἐργασθῇς
Τοῦ σὺν Σιγγροῦ τὸ Θέατρο νὰ κλείσῃς,
Γιατὶ προβλέπω τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις,
Πῶς θὰ καοῦμε, ὅπως ὁ Καψάλης.

Περίργος

ΜΕΘΕΟΡΤΙΑ

Κατὰ τὰς ληξίσας ἑορτὰς ἐν προπάντων θαυμαστὸν ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ πάντων χωρητικώτατον πρᾶγμα ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτον εἶνε ἡ καρδία τοῦ Βασιλέως, ἥτις ἀφοῦ ἔχει ἤδη μέσα της τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος σύσσωμον καὶ τὴν Κρήτην καὶ ἄλλας ὑποδοῦλους ἐπαρχίας, διέθετεν ἀκόμη ἀρκετὸν χώρον διὰ στρατιῶνας περιλαμβάνοντας τόσας χιλιάδας στρατιωτῶν, ὡς ἐδεξιώθη κατὰ τὴν τελευταίαν ἐσπέραν τῆς λαμπραδοφορίας.

*
*

Ἐκ τούτου ὅμως ἀπεδείχθη ἐπίσης, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν εἶνε ὁ συνταγματικώτερος ἡγεμὼν τῆς οἰκουμένης, ἀφοῦ ἐντός του περιέχονται ὅχι ἐν, ἀλλὰ τέσσαρα Συντάγματα!

*
*

Ἡ παρουσία τῶν ἀρχιερίων ἐπιτήδεις προσκληθέντων εἰς τὰς τελετὰς παρεγγήθη ὑπὸ τινων ἐλευθεροφρόνων.

— Αἱ ἑορταί, ἔλεγεν εἰς ἐξ αὐτῶν φέρουσι: χαρακτηρὰ δεσποτισμοῦ, ὃ ὅποιος δὲν μοῦ ἀρέσει!

*
*

Ἡ Βουλὴ δὲν κατώρθωσεν ἢ δὲν ἠθέλησεν νὰ συμμετάσχῃ ἐπισήμως τῶν ἑορτῶν ὡς σῶμα κατηρτισμένον. Διὰ τοῦτο φαίνεται ἐπεκράτει κατ' αὐτὰς τόση ἀδουλία.

*
*

Πολλοὶ ἦσαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κοινοτήτων, ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν δὲν ἐγένετο μετ' ἐπιμελείας. Ἐξαίρεσιν ἀπέτελεσε μόνη ἡ κοινότης Ὁδησσοῦ, ἥτις ἐξέλεξε καὶ ἀπέστειλε τὸν κ. Διαλεγμένον.

*
*

Τὸ μενὺ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως πᾶρατεθέντος γεύματος μετεφράσθη ἑλληνιστὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ οἱ προσκεκλημένοι ἔφαγον μετ' ἰδιαιτέρας ὀρέξεως ἐπὶ τοῦ κλασικοῦ ἐκείνου εὐβάφους τὰς φλογίδας τοῦ βοῦς καὶ τὰ πέμματα καὶ τοὺς ἐν σιραίῳ πλακοῦντας καὶ τὸ χοιρομήριον, ὅπερ μετωνομάσθη πέρνα. Τινὲς φρονοῦσιν, ὅτι τὰ ἀρχαιοπρεπῆ ταῦτα ὀνόματαθὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν γλῶσσάν μας. Πιθανὸν ἀλλὰ τὸ μόνον τὸ ὅποιον εἶνε δύσκολον νὰ παραμείνῃ εἶνε ἡ πέρνα. Αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ νὰ περάσῃ.

*
*

Ἦγώ ἐκ τοῦ γεύματος.

— Πῶς τὸ ἔχουν γραμμένον τὸ foie gras;

— Πέμματα.

— Πέμματα λέε!...

*
*

Ὁ Δήμαρχος περιεφρόνησε τὸν τύπον.

— Περιέργον! καὶ ὅμως αὐτὸς εἶνε δήμαρχος διὰ τὸν τύπον!

*
*

Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων ἦσαν δύο Χάν, ὁ Νεριμάν καὶ ὁ ἀνταποκριτὴς βιενναίων ἐφημερίδων. Ἐνεκα τούτου ἐπηκολούθησε σύγχυσις καὶ

ὁ δεύτερος Χάν ὑπέστη τὸ πάθημα τοῦ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ νὰ μὴ γείνῃ δεκτός. Ὁ κ. Δήμαρχος ἐδικαιολογήθη λέγων, ὅτι ἐπειδὴ ἦσαν δύο Χάν, τὰ εἶχε καὶ αὐτὸς χαμένα.

Ἄξιος

ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΜΟΥ ΤΟΝ ΞΕΧΑΝΩ.

Ὅταν ὁτὸν Πλάστην μας κατὰ διάνοιαν ὑψοῦμαι
καὶ τὸν γαλάζιο οὐρανὸ βλέπω ἐπάνω
Τῇ γαλανῇ σου τότε φῶς μου, τῇ ματιᾷ θυμοῦμαι
καὶ τὸν Θεόν μου... ὅλως διόλου τὸν ξεχάνω.

Ni - Cos

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἀειμνήστου Ἀυτοκράτορος Φρειδερίκου, ὅτε περὶ ἄλλου τινὸς ἐκ τῶν μετ' ὀλίγον ἐκδοθησομένων, ὥστε μὴ τρέψετε εἰς ἄτακτον φυγὴν· ἀπλῶς κάποιος ἐκ τῶν ἀφικομένων χάριν τῶν ἑορτῶν ἐπισκεπτῶν ἐπράτησε τὰς κατωτέρω ἐντυπώσεις του, τὰς ὁποίας, περιελθούσας εἰς χεῖρας ἡμῶν, δημοσιεύμεν. Ἀλλὰ πῶς περιῆλθον εἰς τὴν κατοχὴν μας; Αὐτὴ ἡ ἐρώτησις, κύριοι, εἶνε δικαίωμα τοῦ κ. Μάνεση, ὥστε μὴ θέλετε νὰ ἐπεμβαίνετε εἰς ἀλλότρια καθήκοντα, ἀφοῦ αὐτὸς δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰ ἰδικά σας. Ἀναγνώσατε μόνον τοῦτο, πιστεύομεν, σὰς ἀρκεῖ.

18 Ὀκτωβρίου. Εἶνε ἡ παραμονὴ τῶν ἑορτῶν. Ἀπεβιδάσθην εἰς τὴν Β. ἀποβίθραν ταξιδεύσας δι' ἀτμοπλοίου Ἑλληνικῆς ἐταιρίας. Κατὰ τὸν διάπλουν ἐνεθυμήθην τὴν πρό τινας καιροῦ ἐγεγερθεῖσαν συζήτησιν, ἐὰν τὰ πλοῖα εἶνε κινητὰ ἢ ἀκίνητα. Τὸ ταξιδί μου αὐτὸ μὲ ἔπεισεν, ὅτι ὅλα τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εἶνε ἀκίνητα. Ὁ πρῶτος ὅστις μὲ ὑπεδέχθη... δι' ὕβρεων ἦτο ὁ λεμβοῦχος ἔχων τὴν ἀπαίτησιν νὰ τῷ μεταβιδάσω ὅλην τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν μου διὰ τὴν ἀποβίθασιν, τὴν ὁποῖαν μοὶ ἔκαμε. Τὸν ἐρωτῶ: ποῖον δήμαρχον ἔχετε εἰδῶ. — Τὸν Ρεσίναρ, μοὶ ἀπαντᾷ. Ἐσκέφθην, ὅτι θὰ ἦτο μεθυμένος καὶ τὸν ἀφῆκα νὰ μὲ ὑβρίζῃ ἀνενοχλήτως. Διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀφικόμεν ἐἰς Ἀθήνας αὐθωρεὶ ἐλπίσας σοβαρῶς, ὅτι θὰ ἀπαλλαγῶ τῶν ὀχληρῶν ἀνθρώπων. Μάτην ἤλπισα. Ἀπὸ τὸν λεμβοῦχον περιέπεσα εἰς τὸν ξενοδόχον, ὅστις συμπληροῖ τὸ ἔργον τῆς ἀπογυμνώσεως. Αἰσθάνομαι ἀρκετὸν ἥρωισμὸν καὶ δὲν ταρασσομαι ποσῶς, διότι ἔλαβον ὑπ' ὄψιν μου, ὅτι θὰ ἀναχωρήσω ὡς ὁ Ἀδάμ ἐκ τοῦ Παραδείσου. Δὲν εἶνε προσφυῆς ἡ παρομοίωσις, διότι αἱ Ἀθηναίαι εἶνε Σαχάρα, Κόλασις καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλετε. Ἐχει καὶ ἓνα Παράδεισον, ἀλλ' αὐτὸς μένει ἔρημος χειμῶνα-καλοκαίρι καὶ εἶνε κατὰ φύγιον αἰώνιον ὀλίγων ναυαγῶν γερμανίδων. Τί θαυμάσιαι προπαρασκευαί! τί κανδύλια! τί ἐνετικοὶ φανοί! τί ἔξοχα πράγματα! Αὐτοὶ μάλιστα οἱ ὀβελίσκοι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος! Ἐρώτησα ἀμέσως ποῖος μηχανικός τοὺς κατεσκεύασε καὶ μοῦ εἶπον ὁ κ. Σωλομός. Εἶνε ὁ μόνος σωλομός... ποῦ δὲν τράγεται. Πολὺ προνοητικοὶ φαίνονται οἱ ἄνθρωποι τῆς πρωτευούσης καὶ ἐργατικοί, ἀφοῦ ὅλην τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς εἰργάζοντο νὰ βάρουν τὰ κυγκλιδωτὰ προφυλακτήρια τῶν δένδρων τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

19 Ὀκτωβρίου. Ἐνκρῆξις τῶν ἑορτῶν. Ὅλοι φοροῦν ἐνδύματα... βαμμένα ἀπὸ λαδομπογιαῖς πράσιναις.

Ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶνε καλῶς διακεκοσμημένη, ἀλλ' ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ προτιμᾶται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἐν ἀκρῆτιν ἐνθουσιασμῷ μεταβαίνει εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ ἐπιστρέφει. Συνωθούμενος εἰς τὸ πλῆθος ἔχασα τὸ ὥρολόγιόν μου· εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μ' ἐπέπληξαν, διότι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐτόλμησα νὰ φέρω μαζί μου πολύτιμα ἀντικείμενα. Ἡ Βασιλικὴ πομπὴ ἔχει τί τὸ μεγαλοπρεπές καὶ δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς δι' αὐτὴν νὰ εἴπῃ: «κάθισ' ἡ πομπὴ στὴ στράτα καὶ περιγέλα τοὺς διαβάτας». Τὴν νύκτα ἡ φωταψία ἦτο τι μαγευτικὸν ἰδίως εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ὅπου, μέχρις οὐ ἀνάψουν τοὺς τελευταίους ἐνετικούς φανούς ἐσθύσαν οἱ πρῶτοι. Τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς τὸ πρῶτον ἤδη εἰσχυθὲν προξενεῖ βαθεῖαν συγκίνησιν εἰς τοὺς... καθηγητὰς τῆς φυσικῆς καὶ ἐνίοτε βαθύτατον σκότος. Γίνεται λαμπροδηφορία κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς ἐκφωνεῖ τὸν τέταρτον λόγον του.

20 Ὀκτωβρίου. Κηρύσσεται ἡ ἐναρξίς τῆς Ἐκθέσεως, ἡ ὁποία ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν ἐτοιμὴ καίτοι πολλοὶ διατείνονται, ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἶδον ἐργάτας νὰ φυτεύωσι δένδρα καὶ νὰ ἰσοπεδῶσι τὴν ἐκεῖ πλατεῖαν. Ἡ τελετὴ τῆς Ἐκθέσεως διεξήχθη μετὰ τῆς προσηκούσης τάξεως, ἰδίως μετὰ πολλῆς φροντίδος φυλαχθέντες ἀπεδόθησαν οἱ ἐπενδύται τῶν προσκληθέντων. Κατὰ τὰς ἀκριβεῖς στατιστικὰς περισσότεροι τῶν πεντήκοντα ἔχασαν τοὺς ἐπενδύτας των· ἐγὼ ἔχασα ἓνα μπαστούνι καὶ... τὴν ὑπομονὴν μου. Ὁ Βασιλεὺς ἐκφωνεῖ ἄλλον λόγον. Τὴν νύκτα φωτίζονται τὰ συνήθη καταστήματα καὶ αἱ αὐταὶ ὁδοί. Οἱ μόνοι οἵτινες δὲν ἐφωτίσθησαν ὑπὸ τοῦ ὑψίστου εἶνε οἱ ἐπιφορτισθέντες τὸ κατὰ βρεγματῆς πόλεως ἀφειδίσης εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Αἰόλου καὶ τοῦ κονιορτοῦ.

21 Ὀκτωβρίου. Ἀποπειρώμαι νὰ ζητήσω ἄμαξαν, ὅπως ἐπισκεφθῶ τὰ σπουδαιότερα μέρη τῆς πόλεως, ἀλλ' ἡ ὑπέρογκος τιμὴ μὲ τρέπει εἰς ἀτακτον φυγὴν. Μοῦ ἀρέσκει ὑπερβολικῶς ἡ καθαριότης καὶ ἡ κανονικότης τῶν ὁδῶν τῆς συνοικίας Πλάκας. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ἐνόησα διατί τρέφονται ἐν Ἀθήναις τόσον παχεῖς χοῖροι. Ἐκ τῶν ἀρχαίων κτιρίων μὲ ἐμάγευσεν ὁ Παρθενών, τὸ Θεάτρον τοῦ Μπούκουρα, τὸ Θησεῖον καὶ τὸ κατάστημα τῆς Ἀστυνομίας, ἐκ δὲ τῶν νέων ἡ Ἀγορά, τὸ Δημαρχεῖον καὶ τὸ Θεάτρον τοῦ Συγγροῦ τὸ ὅπαλον ὅμως ὑπὸ τῶν κατοίκων εὐλόγως ἀποκαλεῖται «νεώτερον ἐρείπιον».

22 Ὀκτωβρίου. Οὐδὲν ἐξαιρετικὸν μὲ πείθει, ὅτι διαρκοῦσιν αἱ ἐορταί, ἐκτὸς ἐὰν τοιοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐξακολούθησις τῆς διακοσμῆσεως τῆς πρὸ τῶν ἀνακτόρων ἐξέδρας. Τὴν ἐσπέραν τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς, ἐξ οὗ ἀναγκάζομαι νὰ κοιμηθῶ ἀπὸ τῆς 8ης μ. μ. Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ μου ἀνακαλύπτω, ὅτι ἔχασα τὸ χρηματοφυλάκιόν μου, ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

23 Ὀκτωβρίου Εἶνε ἡ τελευταία τῶν ἐορτῶν ἡμέρα. Οἱ ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος παλαίσται ἐξακολουθοῦσι νὰ τηρῶσι πρὸς τοὺς διαβάτας τὴν ἀπειλητικὴν των στάσιν καὶ ὁ κ. Φιλήμων δίδει γεῦμα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ὁ συνηγμένος κάτωθεν κόσμος τρώγει... ἀφθονον σκόνην καὶ βλέπει τὰ ἀερόστατα τὰ ὅποια ἀπὸ 150 ἔγιναν μόνον 10. Τὴν νύκτα καίονται πυροτεχνήματα καὶ λαμβάνει χώραν νέαν λαμπροδηφορίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς ἐκφωνεῖ ἄλλον λόγον καὶ υἱοθετεῖ ὅλον τὸν στρατόν. Αἱ προετοιμασίαι διὰ τὰς ἐορτάς μόλις σήμερον ἀποπερατοῦνται, ἴσως διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν πεντηκονταετηρίδα.

24 Ὀκτωβρίου. Ἀναχωρῶ τῶν Ἀθηνῶν κατεσπευσμένως ὁδυρόμενος διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου μου καὶ τῆς καλαισθησίας μου. Προτοῦ ἀναχωρήσω συνέταξα τὴν διαθήκην μου, διὰ τῆς ὁποίας ἀφίνω ρητὴν ἐντολὴν εἰς τοὺς κληρονόμους μου νὰ μὴ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας δι' ἐορτάς, ἐκτὸς ἐὰν θὰ μετέλθωσι τὸν ξενοδόχον ἢ τὸν ἀμαξηλάτην.

Διὰ τὸ πιστόν τῆς ἐκτυπώσεως.

Γιοπανάιος

Η ΣΥΝΝΕΦΙΑ

(Ὀμηρικὴ ἔμπνευσις)

Διαβαίνω καὶ μοῦ κάνει τὸ βαρὺ.
Μ' ἀγριοβλέπεις πλάγια ἀπὸ πέρα
Γυρᾶς μὲ μὴδς τὴν ὄψιν σου, σκληρὴ,
Καὶ κλεῖς τὸ παραθύρι σου μ' αἴρα

Σ' εὐχαριστῶ I... θερμὰ σ' εὐχαριστῶ.
Ἐλπίδα ἔχει χόνεις σ' τὰ δεινὰ μου,
Κι' ἀνοίγω τὸ ἀχνεῖλι γελαστό
Καὶ ἡ χαρὰ σκορπίζει ἀπ' τὴν καρδιά μου.

Θάταν γιὰ μὲ καὶ μὸς, ἀπειπισιὰ,
Ἄν τὴν στιγμὴν π' ὀλότρεμος διαβαίρω,
Ἀδιάφορη, σὰν κοῦκλα μὲ νενοιά,
Στεκώσουν σὰν μὲρος σ' ἀγνωστο, σὲ ξένο.

Τῆς Ἀνοιξὶς εἶς' ἔτσι συννεφιά.
Ὁ ἥλιος ἔχει σ' τὰ βάθν τοῦ σπητιοῦ σου,
Μὰ κρύβεται σὲ σκέπη χρυσαφιά,
Σ' τὰ σύννεφα τῆς ὥρας, τοῦ κερτιοῦ σου.

Ἀλλεῖως θὲ νάσουν μὲς σὲ χειμωνιά
Φεγγάρι τοῦ Γεράρη ἀπ' ἀγνάντια·
Θὰ σκόρπιζες χρυάδα, παγωνεῖα
Κι' ὅς ἔλαμπ' ἡ ὁμορφιά σου, σὰ διαμάντια...

Ἀγάπη μου, ἐλπίζω μιὰ φορὰ
Ὁ ἥλιος ν' ἀνατείλῃ καὶ γιὰ μένα·
Γι' αὐτὸ σ' εὐχαριστῶ ἀπὸ χαρὰ,
Κι' ἂν συννεφιάζῃς σήμερα, σ' μένα I...

Ἄρουν Αλ-Ρασιδ.

ΚΟΝΙΑΚ ΚΑΙ ΡΟΥΜΙ

KANTZAS

Ἄγνόν ἐκ σταφυλῶν

(Συνιστᾶται ὑφ' ὅλων τῶν ἐπιστημόνων καὶ ἱατρῶν).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΔΙΑΝΙΚΩΣ: ΕΝ ΟΔῳ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ Ἀριθ. 10,
ΕΝ ΟΔῳ ΑΘΗΝΑΣ εἰς τὸ οἶνονπνευματοποιεῖον Σπυρίδωνος Βιζαζῆ,
ΕΝ ΟΔῳ ΕΡΜΟΥ εἰς τὸ κουρεῖον Ξενοφάντος Μιτυληναίου.

Διὰ πᾶσαν γονδρικὴν πώλησιν καὶ ἀποστολὴν ποσοῦ, ἀπευθυντέον εἰς τὸ ἐν ὁδῳ Φιλελλήνων ἀριθ. 10 γραφεῖον τοῦ οἶνονπνευματοποιεῖου Κάντζας, Ἀνδρέου Καμπᾶ.